

[Ch. Petersen.]

Paa nærværende Tidspunkt skal jeg indskrænke mig til at tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget, idet jeg i øvrigt anbefaler det til Vedtagelse her i Tinget.

Jensen-Stevns: Det er klart, at et velordnet Brandvæsen er af den allerstørste Betydning for et velordnet Samfundsliv. Brandvæsenet er nødvendigt til Beskyttelse baade for Ejendom og for Menneskeliv, naar Ildsvaade indtræffer, og i Virkeligheden kan man ogsaa sige, at et ordnet Brandvæsen er en Betingelse for Opretholdelsen af Sikkerhed og Orden i det paagældende Samfund.

Men et saadant Brandvæsen koster en hel Del Penge, og af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at Brandvæsenet i København koster omkring halvtredie Million Kroner om Aaret. Til Gengæld maa det erkendes, at man her i København har et særdeles veludrustet og velindøvet Brandvæsen. Pengene til dette Brandvæsen tilvejebringes imidlertid paa en ejendommelig og gammeldags Maade. I alle Landets andre Kommuner, dog med Undtagelse af Frederiksberg, er Brandvæsenet en almindelig kommunal Opgave, og Udgifterne derved affholdes af Kommunens almindelige Kasse, tilvejebringes altsaa gennem de almindelige Skattemidler. I København har man den mærkelige Ordning, at Kommunen kun yder et Bidrag til Afholdelse af Brandvæsenets Udgifter; den største Del af Udgifterne dækkes ved Bidrag fra de bebyggede faste Ejendomme, et Bidrag, som staar i Forhold til Forsikringsværdierne, og det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at forøge de faste Ejendommens Part.

For Tiden er det saadan, at der lignede 0,417 pro mille af Forsikringssummen paa de bebyggede faste Ejendomme, og dette svarer som oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget til ca. 57 pCt. af Brandvæsenets samlede Udgifter i dette Øjeblik. Nu foreslaas det, at Promillen skal sættes op til 0,6, hvilket vil sige, at Ejendommenes Bidrag til Brandvæsenet forøges ganske betydeligt. Brandvæsenets Udgifter er, som jeg nævnte, for Tiden en halvtredie Million Kroner om Aaret, og hvis Lovforslaget gennemføres, som det foreligger, vil Ejendommene fremtidig komme til at udrede de 2 Mill. Kr. heraf. For Øjeblikket tilsvare de ca. 1 400 000 Kr.; Kommunens Kasse vil altsaa opnaa en Forøgelse af Bidragene paa 600 000 Kr. Nu erkender man ganske vist i Lovforslagets Bemærkninger, at den forøgede Udskrivning, som her er Tale om, egentlig

er lovlig rundelig. Man vil opnaa, at Ejendomsbesidderne skal tilsvare en 75 pCt. af Udgifterne, men ikke desto mindre udskriver man lige straks 82 pCt. af Udgifterne paa Ejendommene; saa meget vil den foreslaaede Promille indbringe. Saa trøster man imidlertid Ejendomsbesidderne med, at Brandvæsenets Udgifter i den kommende Tid utvivlsomt vil stige saa meget, at Grundejerne snart kun kommer til at tilsvare de 75 pCt., som man betragter som Normalen.

For en Kommunalmand fra Provinsen synes dette unægtelig at være en baade besynderlig og gammeldags Ordning. Jeg har ladet mig fortælle, at den har sin Oprindelse i en Ordning, som ligger langt tilbage i Enevoldskongernes Tid; det var en Ordning, hvorved der blev paalagt Ejerne af de københavnske Ejendomme en særlig Lygte- og Sprøjteafgift, udmaalt efter Façadelængder. Nu er det jo lidt mere moderne Metoder, man benytter, men i alle Tilfælde er det en ejendommelig gammeldags Særbeskatning, som man har herinde, og som man altsaa ikke blot vil opretholde, men ogsaa videreudvikle. Det forekommer mig mærkeligt, at man i denne fremskredne By opretholder en saa gammeldags og forældet Ordning som den, der her er Tale om.

Jeg vil straks tilføje, at hverken jeg personlig eller mit Parti i og for sig vil modsætte os denne Ordning, naar Københavnerne nu engang er saa glade ved den. Her maa jeg dog gøre et Par yderligere Bemærkninger. For det første vil jeg sige, at den Ordning, som gælder herinde, vil vi ikke paa nogen Maade være med til at betragte som Forbillede for, hvad der skal gøres andetsteds i Landet, i Provinsen og ude i Landdistrikterne; og dette lægger jeg megen Vægt paa. Naar man i Lovforslaget fastholder, at Dækningsprocenten skal op paa 82, og naar man yderligere taler om, at der kan forventes at komme væsentlige Udgifter til i Fremtiden, gør man det bl. a. under Henvisning til Loven af 11. Maj 1935 om Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb. Det er altsaa Københavns Kommunes Mening, at disse Udgifter skal affholdes paa Brandvæsenets Konto, hvilket vil sige, at en Part af dem skal paalignes Ejendommene. Denne Ordning forekommer mig ikke ganske tiltalende, da der dog her er Tale om Udgifter, der affholdes til hele Samfundets Bedste. Jeg skal derfor gentage, hvad jeg allerede har sagt een Gang, at den Ordning, der træffes her inde i Hovedstaden, ikke ubetinget kan betragtes som Mønster for, hvad der skal iværksættes andetsteds i Landet.